

западно отъ к. 2368, безъ всѣкакъвъ пжтъ, къмъ с. Скочивиръ. Дружинитѣ отстѣпваха, като се спираха на по-удобни позиции, особено 2-а дружина. Въ 15:20 часа противникътъ завладѣ к. 2368.

Къмъ това време (16 часа) на к. 1881 пристигна 1/24 а дружина, командувана отъ подполковникъ Йонковъ. Командирътъ на 1/3-а бригада полковникъ Богдановъ заповѣда 4/11-а, 1/24-а дружини и 2 сборни роти отъ 43-и полкъ да контъръ-атакуватъ противника, заелъ к. 2368. 4/11-а дружина съ дветѣ сборни роти отъ 43-и полкъ настѣпи до срѣдата между к. 1881 и к. 1368, гдето противникътъ отъ к. 2368 ги срещна съ силенъ огънь. На достигнато мѣсто 4/11-а дружина съ дветѣ роти отъ 43-и полкъ зае позиция и задържа напора на врага къмъ к. 1881. Командирътъ на 1/24-а дружина изнемогваше въ лютъ бой на Острата чука. Командирътъ на бригадата заповѣда тогава на подполковникъ Йонковъ да се погрижи за заемането на Острата чука, която е въ участъка на к. 1881, за да се оттегли 3/11-а дружина. Подполковникъ Йонковъ отказа и на това. Вечерята полковникъ Богдановъ заповѣда 4/11-а дружина да заеме западната половина на к. 1881. Въ 20 часа дружината зае означената позиция съ 2 роти въ първа и 2 роти въ втора линия.

Ротитѣ отъ 3/11-а дружина на Острата чука, пострадали извънредно много отъ досегашнитѣ боеве, броеха едва по 40—50 човѣка въ рота безъ началници взводни командири. Къмъ 9 часа врагътъ усили извънредно артилерийския си огънь по чуката. Къмъ 14 часа, когато сръбскитѣ части настѣпваха къмъ к. 2368 и бѣха наближили окопитѣ на 1-а дружина, тритѣ роти (10/11-а, 11/11-а и 3/43-а) заеха позиция югозападно отъ Острата чука съ фронтъ къмъ настѣпващия къмъ к. 2368 противникъ и откриха силенъ огънь. На 2—3 пжти веригитѣ на врага биваха връщани назадъ отъ фланговия огънь на нашитѣ три роти, но следващитѣ задъ тѣхъ поддръжки наново ги връщаха напредъ. Въ сщщото време противникътъ настѣпи и по фронта на 3-а дружина, обаче съ огънь бѣ върнатъ въ окопитѣ му.

Къмъ 15 часа падна гъста мъгла и не можеше да се види нищо къмъ к. 2368. За да се ориентира за положението на к. 2368, капитанъ Александровъ изпрати патрулъ отъ трима души. Патрултъ донесе, че в. 2368 е заетъ отъ сърбитѣ. Къмъ 16 часа мъглата се разрѣди и се забеляза, че действително противникътъ е заелъ к. 2368, обърналъ е фронтъ къмъ дружината и откри пушеченъ и картеченъ огънь. Командирътъ на дружината заповѣда тритѣ роти да завиятъ съ дѣснитѣ си флангове назадъ и откриятъ огънь по к. 2368. Започна силенъ огънь по цѣлия фронтъ. Откъмъ горичката противникътъ настѣпи и обхвана лѣвия флангъ на дружината. Други неприятелски части се спуснаха отъ в. 2368 въ тилъ и на дѣсния флангъ. Положението на 3-а дружина стана критическо — нея грозѣше пленяване. Забелязали отстѣпленieto на другитѣ наши части, войницитѣ почнаха да настояватъ и тѣ да отстѣпятъ, за да не попаднатъ въ пленъ. Командирътъ на дружината капитанъ Александровъ и командиритѣ на ротитѣ поручицитѣ Дипчевъ, Марковъ, Недевъ, застанали прави на веригитѣ, насърчаваха войницитѣ да се държатъ на позицията. Личниятъ примѣръ оказа своето въздействие. Войницитѣ